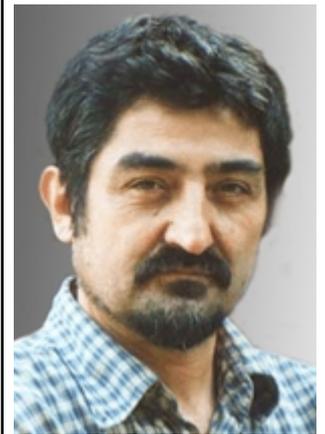

رهبران کمونیست در میان مردم

عبداله دارابی
عضو دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری
در اجتماع بزرگی در شهر مریوان سخنرانی کرد
این حرکت سیاسی که به اسم
منصور حکمت نامگذاری شده بود
با موفقیت به سرانجام رسید

اساس سوسیالیسم
انسان است.
سوسیالیسم
جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.
منصور حکمت

اسلامی، حکومت مورد نظر خود را برای آزادی، خوشبختی، رفاه و برابری مستقر کنند. او مردم را به متشکل شدن در شوراها و دیگر تشکلهای توده ای و پیوستن به صفوف حزب کمونیست کارگری

عبداله دارابی سخنرانی اش را با یاد منصور حکمت شروع کرد و نکات اصلی سخنرانی مشهور منصور حکمت در کنگره ۳ حزب کمونیست کارگری را تشریح کرد. عبدالله دارابی اعلام کرد که امروز در جامعه ایران این امکان فراهم شده است که مردم کارگر و زحمتکش با سرنگونی حکومت

مریوان محافظت میشود، حوالی ساعت ۸ شب در محله "تازه آباد" در حضور بیش از هزار نفر از مردم شهر سخنرانی کرد. هزاران نفر از مردم محلات اطراف از طریق بلندگوی مسجد این محل به سخنرانی چهره آشنا و رهبر سیاسی محبوب خود گوش دادند.

عبداله دارابی عضو دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری ایران و از چهره های محبوب و سرشناس مردم کردستان، روز ۲۳ شهریور ماه (۱۴ سپتامبر) بار دیگر در شهر مریوان حضور یافت و در حالیکه توسط حزب و صدها نفر از جوانان و مردم آزادیخواه شهر

صفحه ۲

این پیروزی بزرگ را تبریک میگویم

پیام رحمان حسین زاده، دبیر کمیته کردستان حزب

صفحه ۲

پیام به رفیق عبدالله دارابی

پیام کورش مدرسی، رئیس دفتر سیاسی حزب

صفحه ۲

انترناسیونال

هفتگی

بنیانگذار: منصور حکمت

از جنگ آمریکا علیه عراق باید جلوگیری کرد!

صفحه ۴

پیام به دانش آموزان و دانشجویان

صفحه ۴

صفحه ۲

"مانیفست گنجی": وحشت از انقلاب مردم

اطلاعیه در مورد تغییر ساعت پخش رادیو انترناسیونال

بعثت تغییر ساعت در ایران، رادیو انترناسیونال از روز یکشنبه اول مهر (۲۳ سپتامبر) تا روز شنبه ۴ آبان (۲۶ اکتبر) بجای ساعت ۹ تا ۹/۴۵ از ساعت ۸ تا ۸/۴۵ پخش میشود. طول موج رادیو انترناسیونال کماکان همان ۳۱ متر برابر با ۹۹۴۰ کیلو هرتز میباشد.

حمید تقوائی
در مصاحبه با تلویزیون "برای یک دنیای بهتر":

جمهوری سوسیالیستی ایران جامعه ای باز و شاد و آزاد و برابر خواهد بود

این نوشته بر مبنای مصاحبه علی جوادی با حمید تقوائی در تلویزیون "برای یک دنیای بهتر" تنظیم شده است.

علی جوادی: رئیس مطالبات و برنامه ای حزب کمونیست کارگری ایران چیست، حزب کمونیست کارگری چه میگوید؟
حمید تقوائی: حزب کمونیست

صفحه ۳

حزب کمونیست کارگری ایران

سردبیر: فاتح بهرامی

haftegi@yahoo.com

Fax: 0044-870 120 7768

۱۲۴

۲۹ شهریور ۱۳۸۱

۲۰ سپتامبر ۲۰۰۲

جمعه ها منتشر میشود

www.haftegi.com

دفتر مرکزی حزب

Tel: 0044-795-051-7465

Fax: 0044-870-135-1338

markazi@ukonline.co.uk

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

پیام به رفیق عبدالله دارابی

حضور علنی یک عضو دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری ایران، و یکی از سرشناس‌ترین رهبران مردم کردستان، در اجتماع مردم میروان، تأثیرات مهمی بر تصویری که از جمهوری اسلامی هست و در چشم‌اندازی که در مقابل جامعه قرار میگیرد دارد. این حرکت نغفتنی ابعاد قدرت و نفوذ حزب کمونیست کارگری ایران را نشان میدهد بلکه بعلاوه نشان میدهد که اگر لایحه‌هایی شبیه صفوی زیر حفاظت توپ و تانک و ارتش و پاسدار در شهرهای کردستان خودی نشان میدهند، صف آزادی‌خواهی، صف سرنگونی طلبی، صف انسانیت و رهایی و خوشبختی امروز در ایران آنچنان قدرتمند است که با نیروی مردم آن لشکر توپ و تانک را از کار میاندازد و حضور علنی رهبران کمونیست خود را تأمین و تضمین میکند. این حرکت نشان داد که مردم بندهای کنترل جمهوری اسلامی را

شکل کرده‌اند. جمهوری اسلامی زیر فشار مردم در حال از هم پاشیدن است، و تاکیلی مجدد بر این واقعیت گذاشت که هر نیرو و جریانی که بخواهد سر سوزنی به عمر جمهوری اسلامی اضافه کند، برای آن وقت بخرد و یا آنرا در بست‌بندی جدیدی به مردم عرضه کند با مردم آزادی‌خواه و حزب کمونیست کارگری روبرو خواهد شد. این حرکت که به یاد منصور حکمت به اسم او نامگذاری شده بود، و طی آن مضمون بحث‌های منصور حکمت در کنگره سوم حزب تشریح شد، نشان داد که جشن ارتجاع در مرگ منصور حکمت چقدر کوتاه بینانه است. منصور حکمت با سیاست و با آرمان و با افکارش و با حبش همچنان زنده است و حزب کمونیست کارگری پرچمی را که او برافراشت، پرچم نجات بشریت، پرچم آزادی و رهایی و برابری را همچنان در اهتزاز نگاه خواهد داشت و آنرا به پرچم سرنگونی جمهوری اسلامی و جایگزینی

آن با یک نظام در خور بشر امروز تبدیل خواهد کرد. این حرکت را رفیقانی که همراه عبدالله دارابی بودند ممکن کردند. در مقابل کسانی که حتی بدلائل امنیتی نمیتوان آنها را معرفی کرد تنها میتوان بعنوان احترام و قدرشناسی برخاست و سر تعظیم فرود آورد. همینجا باید از مردم آزادی‌خواه میروان بخاطر استقبالی که از عبدالله دارابی و همراهان او کردند و همچنین با حفاظتی که برای این حرکت تأمین کردند تشکر کنم. سرنگونی جمهوری اسلامی نزدیک است و حزب کمونیست کارگری ایران در راس مبارزه برای سرنگونی این رژیم و برای تضمین حاکمیت مردم قرار داد و آنرا ضمانت خواهد کرد.

گوش مدرسی
رئیس دفتر سیاسی
حزب کمونیست کارگری ایران
۱۶ سپتامبر ۲۰۰۲

این پیروزی بزرگ را تبریک میگویم

جمهوری اسلامی است. در این شرایط رهبری حزب کمونیست کارگری و کمیته کردستان حزب طرح این حرکت سیاسی و حضور علنی را در شهر میروان تارک دید، چون مطمئن بوده و هستیم، که این اقدام مهم خود گامها تناسب قوا و شرایط مساعد مبارزاتی را به جلو سوق خواهد داد. در همان حال حضور علنی عبدالله دارابی چهره سرشناس و محبوب سه دهه مبارزات و تحولات سیاسی جامعه کردستان و از اعضای دفتر سیاسی حزب در شهر میروان جواب محکمی به فرمانده سپاه پاسداران رحیم صفوی بود که در شهر سنج مردم را تهدید کرده و رجز میخواند، و همزمان جمهوری اسلامی در مناطق مرزی آمادباش نظامی داده بود و نیروی سرکوب بیشتری در شهرهای کردستان مستقر کرده بود.

جمهوری اسلامی و جنایتکارانی چون صفوی با چه زبانی میفهمند که دیگر این مانورهای مذبح‌خانه بیهوده است و پایان کارشان است؟ جنبش اعتراضی مردم و حزب کمونیست کارگری روز بروز آماده‌تر و آگاهانه‌تر روز سرنگونی جمهوری اسلامی را نزدیکتر میکنند. در خاتمه به جوانان پرشور و زنان و مردان آزادی‌خواه شهر میروان درود میفرستم که با اجتماع با شکوه و روحیه بالا پذیرای عبدالله دارابی و همراهان وی شدند و نقش اساسی در تحقق این پیروزی بزرگ ایفا کردند.

رحمان حسین زاده
دبیر کمیته کردستان
حزب کمونیست کارگری ایران
۲۵ شهریور ۱۳۸۱
۱۶ سپتامبر ۲۰۰۲

مجدد و علنی یکی از اعضای رهبری حزب کمونیست کارگری در میان مردم شهر میروان، تأثیر عمیقی در تحکیم رابطه و نفوذ حزب در میان مردم آزادی‌خواه بجای گذاشت. دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری ایران از عبدالله دارابی، تشکیلات کردستان حزب، و همه رفیقانی که در انجام این اقدام مهم شرکت داشتند بخاطر جسارت، کاردانی و اقدام بسیار ارزشمند آنان، و همبطنطور از جوانان و مردم میروان بخاطر استقبال وسیع و محافظت از عبدالله دارابی عمیقاً قدردانی میکند.

دفتر سیاسی
حزب کمونیست کارگری ایران
۲۴ شهریور ۱۳۸۱، ۱۵ سپتامبر ۲۰۰۲

"مانیفست گنجی":

وحشت از انقلاب مردم

آذر مدرسی

عمیقتر شدن هر روزه بحران جمهوری اسلامی و بن بست آن مرتباً مسائل جدیدی را در مقابل رژیم بوجود می آورد. دو خردادها بیشتر از هر نیرویی دستخوش تغییر و تحول شده اند و هر کس و جریانی از آنها تلاش میکند در این روزهای آخر عمر رژیم سناریویی را برای جلوگیری از رشد اعتراضات مردم و وقوع پیوستن انقلابی که کل سیستم سیاسی و اقتصادی را زیر و رو نماید، ارائه کند.

اینجا چند سال است که با انواع سیاستهایی مانند "آرامش فعال"، "تأفرماتی مدنی"، "خروج از حاکمیت" و غیره تلاش کردند بنوعی از این بن بست خارج شوند اما هر بار ضعیفتر و شقه شقه شده تر از دور قبل بیرون آمدند. اما امروز علاوه بر هر انتقادی که به ولایت فقیه و راه ندادن برادران کوچکتر در قدرت و حذف خودشان داشتند، روی جدا شدن نهاد دین از دولت، حمله به مذهب، غیر دمکرات خواندن احکام اسلامی، و اصلاح ناپذیر بودن رژیم وارد این کارزار شده اند. این موج جدید با انتقاد هاشم آغا‌جاری شروع شد، محمد رضا خاتمی آنرا در نامه به عسکر اولادی ادامه میدهد، دفتر تحکیم وحدت در اعتراض به خامنه ای نامه مینویسد و "مانیفست گنجی" که طبق معمول با هلهله برادران اکثریت و ملی-اسلامی ها و دو خردادها و ناراضی روبرو شده، نمونه آخر این تلاشها و شاید "رادیکالترین" آن باشد. به تراهی مانیفست گنجی باید در فرصت دیگری پرداخت، اما میشود کوتاه به دلایل بروز چنین "رادیکالیسمی" اشاره کرد.

صورت مسئله بطور واقعی این است که روزهای آخر عمر رژیم نزدیک است و مسابقه پرش آزاد از این کشتی شکسته و در حال غرق شروع شده است. دارند بر سر جدا کردن حساب خود از جنایات رژیمی که خود این جنابان در آن شریک بوده اند، مسابقه میدهند. بزعم خودشان تلاشی است برای پاک کردن پرونده سیاهشان در مقابل انقلاب آتی مردم. ترس از انقلاب مردم است که گنجی را به چنین موضع "رادیکالی" کشانده است. این نتیجه‌گیری ها که جمهوری اسلامی اصلاح پذیر نیست، اسلام پر از نابرابری و بخصوص تبعیض علیه زن است، اینکه جوانان فرهنگشان متاثر از غرب است و نه از اسلام و آل احمدها، حاصل یک دوره تفحص و اندیشیدن گنجی در زندان نیست. واقعیت بسیار عظیمتری اینها را به این نتیجه گیری رسانده است. اینها سازماندهندگان جمهوری اسلامی و دستگاههای سرکوب

آن هستند، اینها را نه تفکر صرف و بازنگری در اندیشه های سابقشان که فشار اجتماعی و واقعی مردم به این نتیجه گیری رسانده است.

اگر ضدیت آشکار مردم، زنان و جوانان با اسلام و حاکمیتش در هر شکل و رنگی نبود، اگر اعتراض علیه آپارتاید جنسی نبود، اگر ۱۸ تیرها و ۸ مارس ها نبود، اگر گرایش وسیع مردم به اپوزیسیون سرنگونی طلب و کمونیست نبود، و اگر خطر سرنگونی رژیم نبود، اینها هنوز سر پسته‌هایشان بودند و هیچ کدام شان به فکر انتقاد از اسلام، انتقاد از سرکوب ۲۴ ساله، و انتقاد از نبودن آزادیهای مدنی در جامعه نمی افتادند. مردم میدانند حاصل عقب نشینی که اینها میکنند حاصل پیشرویهایی بزرگی است که جنبش آنها برای سرنگونی جمهوری اسلامی داشته است، اما قالب کردن این عقب نشینی در مقابل تعرض جنبش قدرتمند مردم بنام دفاع از آزادیهای سیاسی، تلاش عبثی است. جنبشی عظیم مردم علیه حاکمیت اسلام و در ضدیت با خود اسلام در حال شکل گیری است، و اینکه انقلاب آتی ایران یک انقلاب عظیم چپ و ضد اسلامی خواهد بود را همه حکومتی ها و منجمله گنجی و یارانش بو کشیده اند. تلاش آنها برای بیرون آمدن از بن بست و برای سد کردن حرکت مردم است.

راستی گنجی فکر نمیکند یک معزرتخواهی "کوچک" به مردم آزادیخواه، زنان و جوانانی که سالها است علیه آپارتاید جنسی و علیه حاکمیت سیاه جمهوری اسلامی مبارزه میکنند، به همه کسانی که در کنفرانس برلین آمدند و گفتند جمهوری اسلامی اصلاح پذیر نیست و گنجی و یارانش علیه آنها ایستادند و از هیچ فحاشی و اتهامی علیه آنها کوتاهی نکردند، بدهکار است؟ اینها مثل همشیه دو فاکتور "کوچک" را فراموش میکنند. یکی فاکتور مردمی است که جانشان از دست اسلام و حاکمیتش سر آمده و سالها است برای سرنگونی جمهوری اسلامی به میدان آمده اند و با فرمولهائی مانند فراندم، آنهم زیر سایه جمهوری اسلامی، به خانه ها بر نمیگردند. فاکتور دیگر حزب کمونیست کارگری ایران است که در راس مبارزه برای سرنگونی رژیم و یک دنیای آزاد، مرفه و سعادت‌مند در صحنه سیاسی ایران حضور دارد.

طرح گنجی همانطور که خودش میگوید طرحی برای خروج از بن بست است، اما جنبش عظیم مردم برای سرنگونی جمهوری اسلامی این سیاست را هم مانند سیاستهای دیگر دو خردادها به شکست میکشاند. حزب کمونیست کارگری ایران اینرا تضمین میکند. ■

عبدالله دارابی عزیز!

برگزاری متینگ و سخنرانی علنی توسط شما در شهر میروان به یاد عزیز "منصور حکمت" در روز جمعه ۲۲ شهریور موجی از شادی و امید را در میان همه انسانهای تشنه آزادی و رهایی و مبارزین علیه جمهوری اسلامی و همه دوستداران جنبش کمونیسم کارگری دامن زده است. این پیروزی بزرگ را به مردم آزادیخواه، به مردم مبارز شهر میروان، به حزب کمونیست کارگری و به شما و همه رفقای رزمندای که به همراه شما این اقدام مهم را به سرانجام رساندند، تبریک میگویم.

شکی نیست چنین اتفاق مهم سیاسی، خود نشانه بارزی از تغییر تناسب قوا به نفع مردم و حزب کمونیست کارگری در مبارزه علیه

از صفحه ۱

رهبران کمونیست

فرخواند. مردمی که بعد از چندسال حضور علنی یکی از رهبران کمونیست خود را در میان خود میدیدند آنچنان به وجد آمده بودند و با چنان روحیه ای عبدالله دارابی را در میان خود گرفته بودند که نیروهای رژیم که فقط چندصد متر از محل سخنرانی فاصله داشتند، جرات نزدیک شدن به محل سخنرانی را نیافتند و عبدالله دارابی به مدت نیمساعت سخنرانی کرد و سپس در میان شور و شوق بسیار زیاد مردم، بعد از دیدار و گفتگو با جمعیت حاضر محل را ترک کرد. با سخنرانی عبدالله دارابی، شهر

از صفحه ۱

جمهوری سوسیالیستی ایران جامعه ای ...

بسیار عقب مانده و کاملاً ارتجاعی و باید گفت وحشیانه این نظام را نمایندگی میکند ولی نظامهای دیکتاتوری دیگری هم که در تاریخ معاصر ایران داشته ایم همه شکل حکومتی نظام سرمایه داری بوده اند. حزب ما هم از نظر سیاسی و هم اقتصادی این نظامها را قبول ندارد، آنها را ضد انسانی میداند، استثمارگر میداند، معتقد است که آزادی های پایه ای و رهایی انسان در چنین نظامی ممکن نیست و بهمین دلیل حزب می خواهد این نظام را زیر و رو کند و بجای آن نظام سوسیالیستی را برقرار کند، یعنی نظامی که در آن منافع و نیازهای واقعی انسانها هدف تولید باشد و نه سودآوری و منفعت پرستی بخش معدودی از جامعه. این در پایه ای ترین سطح هدف و آرمان حزب است، یعنی برقراری یک جامعه سوسیالیستی در ایران که در آن آزادی انسان، حرمت انسانی، و خواستها و نیازهای انسانها هدف غائی اقتصاد و حکومت هست و نه سودآوری سرمایه.

علی جوادی: حزب اگر بقدرت برسد و جمهوری سوسیالیستی در ایران برقرار شود تصویر و سیمائی که جامعه بخودش خواهد گرفت چه خواهد بود، چه رنگی به جامعه میزند؟ زندگی مردم در جمهوری سوسیالیستی چگونه خواهد بود؟

حمید تقوایی: جمهوری سوسیالیستی ایران یک نظام انسانی، آزاد، باز و شاد خواهد بود. نظامی که در آن از اختلاف طبقاتی خبری نیست و تقسیم بندی جامعه از یکطرف به بخش قبلی که کوهی از ثروت را در دست دارند و از طرف دیگر اکثریت عظیمی که در فقر بسر میبرند از بین خواهد رفت و هدف تولید رفع نیازهای انسان به محض استقرار و در اولین قدم مایحتاج اولیه کلیه شهروندان مثل بهداشت، آموزش و پرورش، مسکن، آب و برق و حمل و نقل و دیگر خدمات شهری را برابری در اختیار همگان قرار خواهد داد. از طرف دیگر جوانان و زنان و بخشهای وسیعی از جامعه که بخصوص امروز قرین یک ربع قرن است که از پایه ای ترین حقوق خود در جهنم جمهوری اسلامی محروم شده اند، در جمهوری سوسیالیستی یک زندگی کاملاً بری از تبعیض و نابرابری و یک زندگی انسانی شاد و آزاد و خلاق و شکوفا خواهند داشت. جمهوری سوسیالیستی ایران مرزهای خود را باز خواهد کرد و همه انسانهایی که میخواهند به ایران بیایند، چه آنان که میخواهند در ایران زندگی کنند و چه کسانی که میخواهند دین کنند،

میتوانند آزادانه و بیقید و شرط به ایران سفر کنند و بچشم خود ببینند جامعه سوسیالیستی چطور جامعه ای هست. سوسیالیسم در ایران یک نظام پیشرو، مدرن، و انسانی را در برابر چشم جهانیان به نمایش خواهد گذاشت و الگویی خواهد شد برای جهانیان و در سطح افکار عمومی جهانی که ببینند وقتی قید و بند سرمایه از دست و پای جامعه باز شود چطور انسانها به نیروی آگاهی و اراده خودشان میتوانند یک جامعه باز و شاد و آزاد و برابر را سازمان بدهند.

علی جوادی: اما در مخالفت با شما مطرح میکنند که کمونیسم شکست خورده است و شما دنبال یک پروژه شکست خورده هستید، پاسخ شما چیست؟

حمید تقوایی: این یک نوع انتقاد و حمله سیاسی به کمونیستهاست. کسانی که میگویند کمونیسم شکست خورده اغلب دولتها و ارگانهای تبلیغاتی هستند که خودشان در شکست دادن کمونیسم، و یا در واقع نظام سرمایه داری که با کمونیسم معرفی شده بود، سهیم بوده اند. آنچه در شوروی و بلوک شرق بود ربطی به کمونیسم و سوسیالیسم نداشت و یک مدل سرمایه داری دولتی بود که ارگانهای تبلیغاتی دوره جنگ سرد اصرار داشتند آنرا بعنوان کمونیسم بگویند. در حالیکه خودشان هم میدانستند که نظام "توتالیتر" مورد حمله آنان در واقع یک نوع سرمایه داری دولتی است. نظامی که در آن همه چیز در دست دولت متمرکز بود. کمونیسمی که ما میگوئیم از پایه از این نوع کمونیسم متفاوت است چون مردم متشکل در شوراها پایه های حکومت سوسیالیستی ما را تشکیل میدهند و این کاملاً نقطه مقابل حکومتهای سرمایه داری دولتی است. از کسی که از امکانبذیری سوسیالیسم بخاطر تجربه شوروی و یا هر دلیل دیگری سوال میکند باید اول پرسید که سوسیالیسم را اصولاً مطلوب میدانند و آنرا یک نظام انسانی میدانند که ارزش این را داشته باشد که برایش مبارزه کنیم و پیاده اش کنیم؟ اگر اینطور هست آنوقت اثبات اینکه این امر امکانبذیری است مشکل نخواهد بود چون کمونیسم چیزی بجز این نیست که شما تولید کنید برای رفع نیازهای جامعه و برای اینکه انسان بتواند آزاد، رها، برابر، و مرفه زندگی کند. چنین تولیدی ملتهاست که تمام شرایطش فراهم است یعنی منابع مواد اولیه وسیعی وجود دارد، تکنولوژی تولید باندازه کافی پیشرفته هست و نیروی کار بخصوص در جامعه هفتاد میلیونی و جوان ایران بیش از هر زمان دیگر آماده است و این بنا براین هیچ مانعی در راه اینکه شما بتوانید در جامعه ایران باندازه کافی

تولید کنید تا همه بتوانند در رفاه زندگی کنند وجود ندارد. تبلیغات "کمونیسم شوروی بود و شکست خورد" و غیره تبلیغاتی است که بیشتر از جانب ارگانهای و تریبونهای دولتهای دامن زده میشود که خودشان در واقع مشکل اساسی تری با کمونیسم دارند چون کمونیسم منافعتشان را به خطر میاندازد. کارگران و توده مردم زحمتکشی که منفعتی در استثمار سرمایه داری ندارند چنین سوال و مشکلی با کمونیسم ندارند.

علی جوادی: اگر کسی از شما بپرسد که سوسیالیسم یک ایدل آل انسانی است اما معتقد باشد که عملی نیست، و باید ذره ذره و گام بگام به پیش رفت، شرایط مهیا نیست و نمیشود به سرعت این ایدل آل انسانی را متحقق کرد، پاسخ شما چیست؟

حمید تقوایی: هیچ تحولی در تاریخ ذره ذره و گام بگام اتفاق نیفتاده است. گام بگام میشود یک تغییرات کوچکی در وضعیت موجود انجام داد و اصلاحات و رفرم هایی را بوجود آورد آنها اگر شرایطش فراهم باشد که در ایران حتی چنین شرایطی فراهم نیست و همینطور که همه شاهدیم رفرم و اصلاحات هم در ایران جمهوری اسلامی غیر ممکن است. ولی حتی آنجا که رفرم امکانبذیری است این تغییراتی تدریجی در چارچوب نظام موجود خواهد بود در حالیکه ما از یک تحول دگرگون کننده، از در هم کوبیدن بنیادهای نظام سرمایه داری و بر قرار کردن یک جامعه کاملاً متفاوت صحبت میکنیم. چنین تحولاتی همیشه در تاریخ ناگهانی و دفعتا بوده است. بعنوان مثال وقتی نظام سرمایه داری جای نظام فئودالی را گرفت یک سلسله انقلابها اتفاق افتاد. هیچ نظام فئودالی ای و هیچ شاه و درباری گام به گام و قدم بقدم قدرت خودش را به طبقه سرمایه دار نداد. در فرانسه و آلمان و انگلیس علیه نظام کهنه انقلاب شد و در ایران هم انقلاب مشروطه را داشتیم، و همینطور درسپاری از دیگر کشورها، در هر کشور و شرایطی وقتی میخواهید قدرت سیاسی را از دست طبقات استثمارگر در بیارید گام بگام چنین چیزی ممکن نیست. کسانی که پروسه تدریجی و گام بگام را مدعی میکنند بنظر من به این خاطر است که چارچوب نظام موجود را پذیرفته اند و حداکثر تغییراتی در این نظام را کافی میدانند. اینان ظاهراً سوسیالیسم و آرمانهای انسانی را از شما میپندرد ولی در واقع راه عملی که پیشنهاد میکنند حفظ همین نظام موجود است.

علی جوادی: در مخالفت با شما امکان دارد ادعا بکنند که ذات انسان فطرتاً رقیب است و ذات انسان نفع پرست است و چیزهایی که شما میگوئید با ذات انسان اصلاً در تناقض است. پاسخ شما چیست؟

حمید تقوایی: اولین نکته اینست که آیا

این سوال کننده ما مطمئن است که چیزی به اسم ذات انسان وجود دارد؟ و یا دارد به انسانهای جامعه امروز نگاه میکند و تجربه خودش و نسل خودش را تعمیم میدهد. من فکر نمیکنم لازمست وارد بحث ذات انسان بشویم. نمیدانم انسان مجردی که به هیچ جامعه مشخصی متعلق نیست چه جور ذاتی دارد. اجازه بدهید بحث ذات انسانی را به فلاسفه و اگنار کنیم و درباره انسانهای واقعی صحبت کنیم. انسانهای واقعی در جوامع امروزی که همه آنها نظامهای سرمایه داری هستند دنیا آمده اند و بزرگ شده اند. واضح است که این انسانها در این نظام خودشان را رقیب یکدیگر ببینند. در سرمایه داری رقابت یک رل اساسی را بازی میکند چون شما برای بقا، برای اینکه بتوانید زندگی خودتان و خانواده تان را تامین کنید، میباید پا روی گلوئی دیگران بگذارید و در رقابت کسان دیگری را از میدان بدر کنید. این را نمیشود به ذات انسانی نسبت داد. درست به این میماند که شما دونفر را مثل گلادیاتورهای رومی بجان هم بیاندازید و بگوئید بکش یا کشته شو و بعد بگوئید "ببینید انسانها قاتل یکدیگرند و ذات انسانی کشتن همونوع است". همین اندازه این حرف پوچ است که با دین رقابت انسانها در نظام سرمایه داری نتیجه بگیریم که رقابت جزء ذات انسانهاست. خیر. وقتی بقای انسانها را گرو میگیرید و تامین معیشت روزانه شان را گرو میگیرید و آنها را ناچار میکنید که برای اینکه بالا بروند پا روی دوش دیگران بگذارند، آنوقت واضح است که رقابت و نفع پرستی شخصی وجود میآید. این ذات نظام سرمایه داری است که چنین وضعی بوجود آورده و نه ذات انسان، و بهمین دلیل است که ما میگوئیم تا زمانی که نظام سرمایه داری هست انسان آزاد و رها نخواهد شد. در نظام سوسیالیستی ضرورت رقابت از میان خواهد رفت و رقابت جای خودش را به نوعوستی و کمک و مساعدت به دیگران خواهد داد.

علی جوادی: اجازه بدهید سوال آخر را مطرح کنم. در انتقاد به پروژه سوسیالیسم و جمهوری سوسیالیستی مطرح میکنند که کمونیستها میخواهند فقر را تقسیم کنند. شما چه میگوئید؟

روز یکشنبه ۲۴ شهریور ۸۱ زندانیان شهر مهاباد دست به شورش زدند. در این روز مزدوران رژیم در زندان شهر دست به شکنجه و شلاق زدن مردمی میزدند که در اعتراضات هفته اخیر در مهاباد دستگیر شده بودند. روز شنبه ۲۵ شهریور مردم مبارز مهاباد در دفاع از زندانیان به محل زندان میروند

حمید تقوایی: اگر فرض کنید که جامعه آقلتر تولید نمیکند که برای رفاه همگانی کافی باشد و کلاً در مضیقه قرار دارد این حرف ممکن است جایی داشته باشد ولی امروز با سطح تولیدی موجود و بخصوص در جامعه ای مثل جامعه ایران من فکر نمی کنم این حرف اصلاً معنی داشته باشد. شما تنها ثروت موجود را در نظر بگیرید. تمام این پولهای هنگفتی که جمهوری اسلامی صرف ارگانهای سرکوبگرش میکند از کمیته ها و سپاه پاسداران و لباس شخصی ها گرفته تا ارتش و پلیس و زندانها و غیره و تا پولهای هنگفتی که در حسابهای خصوصی آخوندهای حاکم خوابیده تا هزینه های سرسام آور مساجد و امامزاده ها و دستگاه عظیم خرافه پراکنی مذهبی در جامعه. وقتی همه اینها را در نظر بگیرید میبینید ما از جامعه فقیری صحبت نمیکنیم. تازه این در شرایطی هست که تولید در ایران به افلاس افتاده است. در همین شرایط شما کوههای ثروت را دارید که در دست دولت و بخش قبلی از جامعه انباشته شده. قدم اول بعد از سرنگونی جمهوری اسلامی این است که این ثروت عظیم را صرف رفاه عمومی مردم بکنید. اما البته بحث اصلی نه بر سر ثروت موجود، بلکه بر سر امکانات وسیع تولید ثروت در ایران سوسیالیستی است. تولید در هر نظامی یعنی صرف نیروی کار برای تبدیل منابع و مواد اولیه به محصولات برای رفع نیازهای انسان. همانطور که در بالا اشاره کردم هم از نظر وسعت منابع تولیدی و ذخایر مواد اولیه، هم از نظر تکنولوژی تولیدی که پیشرفته ترین تکنولوژیها و وسایل تولید موجود در جهان را میشود در ایران بکار گرفت و بالاخره از نظر نیروی کار در جامعه جوان هفتاد میلیونی ایران، شرایط برای تامین رفاه تمام مردم در جمهوری سوسیالیستی ایران فراهم است. تنها مساله و تنها گیر و مانع مناسبات سرمایه داری است، شما این مناسبات را درهم بشکنید دیگر نگرانی از اینکه فقر در میان مردم سرشکن خواهد شد نباید وجود داشته باشد. آن بخش عظیم مردم که هم اکنون زیر خط فقر زندگی میکنند اصلاً چنین نگرانی ای ندارند.

زندانیان شهر مهاباد دست به شورش زدند!

و به مزدوران مستقر در زندان رژیم تعرض میکنند. تاکنون در جریان این اتفاقات یک نفر از مردم معترض کشته و چهار نفر زخمی شدند. در حال حاضر نیروهای انتظامی اطراف زندان مهاباد را در کنترل دارند و مانع آمدن و رفت به این منطقه هستند. ■

از جنگ آمریکا علیه عراق باید جلوگیری کرد!

پیام به دانش آموزان و دانشجویان

جنگ طلبی و تهدیدات جنگی دولت بوش علیه عراق، جز تبدیل میلیتاریسم و قلدرمآبی آمریکا به نرم حاکم بر روابط بین المللی، جز تحمیل "نظم" مورد نظر آن دولت بر حیات سیاسی و اقتصادی مردم جهان هدفی ندارد. آویزان شدن به آرزوی دیرینه مردم آزادیخواه عراق و سراسر جهان برای سرنگونی صدام حسین بهیچوجه نمیتواند هدف اصلی جنگ طلبی آشکار آمریکا را از چشم مردم پنهان کند. دنیا پر از رژیمهای مستبد، رژیمهای مسلح به سلاح کشتار جمعی است و اکثر این رژیمها متحدان درجه اول آمریکا هستند بعلاوه آمریکا و دول غربی، این مستبران استفاده از سلاح کشتار جمعی در هیروشیما و ناکازاکی و ویتنام، در این هم با بکارگیری سلاح کشتار جمعی محاصره اقتصادی، گشسته از ارتکاب جنایات گسترده علیه مردم عراق، خود بیشترین خدمت را به بقای عمر رژیم صدام حسین کرده اند.

استراتژی حیات حاکمه آمریکا، از فردای سقوط شوری و پایان نظام دوقطبی، تکیه بر قلدری و جنگ طلبی برای تحمیل سلطه یگانه خود بر جهان، و تصاحب بیشترین سهم از حاصل استثمار جهانی کارگران و محرومان بوده است. طی این دوره، هر قدم جلو رفتن "نظم نوین" آمریکا متضمن تحمیل پسروری به بشریت از راه خشن ترین اشکال جنگ و ترور و فلاکت بوده و هر روز تناقض این استراتژی با منافع بشریت آشکارتر شده است. درحالیکه سالهای اخیر سالهای پایان این دوره، سالهای بروز تناقضات این استراتژی بود، اسلام سیاسی با آفرین جنایت تروریستی ۱۱ سپتامبر، فرصت غیرمنتظره ای به دولت آمریکا داد که بار دیگر میلیتاریسم اش را این بار زیر شعار "جنگ با تروریسم" به صحنه بیاورد. جورج دبلیو بوش با طرح سیاست حمله به عراق و اتمام کار ناتمام بوش پدر در همان روزهای بعد از ۱۱ سپتامبر، آشکار ساخت که جنگ او با "تروریسم" جز ادامه جنگ خلیج و جنگ کوسوو و جز تلاش برای احیاء استراتژی به اصطلاح "نظم نوین" چیز دیگری نیست. اوجگیری تبلیغات و تهدیدات جنگی علیه عراق در سالگرد ۱۱ سپتامبر بیانگر نیاز و خواست راست ترین جناح حیات حاکمه آمریکا به داغ نگاهداشتن فضای میلیتاریسم و جنگ است. این ابزار

جنگ طلبی برای تحمیل سلطه خود بر جهان، تبدیل قلدری نظامی خود به نرم روابط بین المللی و استفاده از آن در هر مورد دیگر است. این استراتژی دولتی است که سالهاست در راس قطب جهانی تروریسم دولتی، ارتجاع و دیکتاتوری و در راس سهمگین ترین ماشین جنگی و زرادخانه سلاح های کشتار جمعی قرار دارد.

پیامدهای جنگ طلبی و تهدیدات جنگی آمریکا علیه عراق، محدود به تحمیل "نظم نوین" آمریکایی بر جهان نیست. این جنگ طلبی تا هم اکنون به تقویت اسلام سیاسی و تروریسم اسلامی، ناسیونالیسم افراط گسیخته و ارتجاع قومی و مذهبی در منطقه خدمت کرده است و باز هم خواهد کرد. تحركات این جریان در واکنش به حمله آمریکا و امتداد مسابقه تروریستی به سایر نقاط جهان و همچنین، با شروع جنگ، چشم انداز فجایع جنگی و انسانی عظیمی که بکارگیری سلاح کشتار جمعی از هر دو سو، نه فقط در عراق بلکه در ابعاد جغرافیایی وسیعتری ببار خواهد آورد، بیانگر آنست که حمله نظامی به عراق میتواند پخشهای بزرگی از خاورمیانه و جهان را به آتش بکشاند. خاورمیانه مرکز اصلی اسلام سیاسی و ناسیونالیسم عرب، میدان نیم قرن بحران و جنگ و کشمکش میان اسرائیل و دولت های عرب و مرکز مساله حاد فلسطین است. خاورمیانه بویژه با حمایت همه جانبه آمریکا از سیاست فاشیستی اسرائیل علیه مردم فلسطین، بشکه باروتی است که حمله نظامی آمریکا به عراق بدون شک آترا به انفجار میکشاند. تهدیدات جنگی آمریکا علیه عراق را باید به نیروی مردم متوقف کرد. تنها به نیروی جهان متمدن، به نیروی مردم آزادیخواه میتوان جلو فاجعه آفرینی و میلیتاریسم افراط گسیخته آمریکا را گرفت.

حزب کمونیست کارگری ایران تهدیدات و تبلیغات جنگی و هرگونه اقدام نظامی آمریکا علیه عراق را شدیداً محکوم میکند. ما در ادامه مخالفت قاطع و همیشگی مان با محاصره اقتصادی علیه مردم عراق، در این مورد هم دوش بوش بسبب کمونیست کارگری عراق برای بسیج مردم در برابر این سیاست جینگوئیستی خواهیم ایستاد. سرنگونی رژیم دیکتاتوری صدام حسین سالهاست که آرزوی مردم

دانش آموزان و دانشجویان عزیز!

تاریخ استقرار جمهوری اسلامی، تاریخ تعرض اسلامی به مدارس و دانشگاهها و حاکم کردن جهل و خرافه و فضای سیاه مذهب، دشمنی آشکار با دانش و آگاهی و جایگزینی دروس علمی با بساط قرآن و روضه خوانی بوده است. تاریخ استقرار جمهوری اسلامی، تاریخ کوییدن آزادی فکر و اندیشه، تاریخ تحمیل آپارتاید جنسی و جداسازی دختر و پسر و قطع روابط انسانی میان آنها، تعطیل ورزش و تفریح و جایگزینی آن با جشن ضدانسانی تکلیف بوده است. تاریخ استقرار جمهوری اسلامی، تاریخ قلع و قمع جنبش اعتراضی دانشجویی و یکی از بزرگترین سرکوبهای سیاسی، کشتن و به خاک و خون کشیدن دانشجویان کمونیست و مخالفین حکومت در دانشگاهها بوده است. تاریخ کشتار معلمان و استادان کمونیست و آزادیخواه و تصفیه خورین دانشگاهها و مدارس از آنها بوده است.

و همه اینها برای خلاصی از کمونیسم و آزادیخواهی کافی نبود. با سرورش و بنی صدر انقلاب فرهنگی کردند و در دانشگاهها را تماما بستند، رعب و وحشت را در کل جامعه حاکم کردند و آنگاه نظام آموزشی را به جاهل ترین بخش جامعه سپردند و یکی از سنگرهای آشکار آزادیخواهی را به دست انجمن های مرتجع اسلامی دادند تا بعنوان یک باند سیاه و جاسوس، بعنوان گله حزب الله و پاسداران نهی از منکر، قدرقدرتی حکومت اسلامی را حفظ کنند و برای چند سال از کابوس کمونیسم و جنبش اعتراضی قدرتمند خود را نجات دهند. بساط آنها اما امروز در هم ریخته

است. سیاست ارباب کارآئی اش را از دست داده است، انجمن های اسلامی مزوری و متلاشی شده اند و جنبش فرهنگی جدیدی در میان دختران و پسران دانش آموز و دانشجو، جنبشی مدرن و سکولار، آزادیخواه و رادیکال، بار دیگر از مدارس و دانشگاهها سر بلند کرده است و روی آوری به چپ و کمونیسم و اشاعه ادبیات مارکسیستی به یک مشخصه آشکار این مراکز تبدیل شده است. در چنین فضایی بازگشائی مدارس و دانشگاهها موجب وحشت سران جمهوری اسلامی شده است.

دانش آموزان و دانشجویان عزیز!

بازگشائی مدارس و دانشگاهها در سال جاری با دوره پر تحول سیاسی همراه شده است. نبرد برای درهم کوبیدن جمهوری اسلامی تشدید شده است. دانشگاه و مدرسه میتوانند باز هم به سنگر مهم پیشروی مردم، به سنگر مهم سکولاریسم، آزادیخواهی و کمونیسم و به یک سنگر قدرتمند سرنگونی جمهوری اسلامی تبدیل شود. سال جاری را به سال جaro کردن مذهب از مدارس و دانشگاهها، سال طرد دروس مذهبی و کنار زدن حجابها و لغو جداسازیها، و سال پایان دادن به عتتر بازی تحکیم وحدت و انجمنهای اسلامی تبدیل کنیم. سال جدید میتواند سال متشکل شدن بخش چپ و آزادیخواه، سال ایجاد نهادها، انجمن ها، نشریات و سازمانهای دانشجویی رادیکال و کمونیست باشد.

حزب کمونیست کارگری ایران

۲۸ شهریور ۱۳۸۱، ۱۹ سپتامبر ۲۰۰۲

مقابله با جنگ طلبی و حمله نظامی آمریکا علیه عراق، بار دیگر این پرچم را در برابر هر دو قطب تروریسم جهانی بر خواهیم افراشت.

حزب کمونیست کارگری همه مردم آزادیخواه، سازمانهای کارگری، احزاب پیشرو و نیروهای مدافع حقوق انسان در سراسر جهان را فرا میخواند که به صف مبارزه و اعتراض جهان متمدن علیه میلیتاریسم و قلدری آمریکا بیوبندند.

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۰ سپتامبر ۲۰۰۲

عراق و آزادیخواهان منطقه و جهان و هدف اعلام شده حزب کمونیست کارگری عراق بوده است. آمریکا با آویزان شدن به این مساله فقط دارد اهداف اصلی خود را پنهان میکند. حزب کمونیست کارگری با افشای اهداف واقعی دولت آمریکا و بسیج مردم آزادیخواه میکوشد صف جهانی نیرومندی علیه جنگ طلبی آمریکا سازمان دهد. پرچم جهان متمدن در مقابل به هر دو قطب تروریسم جهانی، تروریسم دولتی آمریکا و تروریسم اسلامی، در دست ماست. با برپایی جنبش اعتراضی گسترده در

رادیو انترناسیونال

۳۱ متر - ۹۹۴۰ کیلو هرتز

۹ تا ۹:۴۵ شب بوقت تهران

به دیگران اطلاع بدهید

radio7520@yahoo.com

Tel: 0044 7714611099

اطلاعات و پیامگیر رادیو:

0044 208 962 2707

رادیو انترناسیونال روی اینترنت

www.radio-international.org

برای یک دنیای بهتر

برنامه تلویزیونی علی جوادی

از طریق ماهواره در تلویزیون "کانال ۸"

سه شنبه ها، ۸:۳۰ شب بوقت تهران

کوروش مدرسی

رئیس دفتر سیاسی حزب

Tel: 0044 7748630833

koorosh@ukonline.co.uk

حمید تقوانی

دبیر کمیته مرکزی حزب

h_taqaee@yahoo.com

Tel: 001 6478852485

اصغر کریمی

asqar-karimi@ukonline.co.uk

Tel: 0044 7714097928

اسد گلچینی

دبیر کمیته تشکیلات کل کشور

Tel: 0044 7940416768

asad.golchini@ukonline.co.uk

رحمان حسین زاده

دبیر کمیته کردستان حزب

Tel: 0046 739855837

r_hoseinzadeh@yahoo.com

آذر مدرسی

دبیر تشکیلات خارج کشور حزب

Tel: 0044 7815902237

AzarModaresi@Web.de

بهرام مدرسی

دبیر کمیته مرکزی

سازمان جوانان کمونیست

Tel: 0049 1749440201

bahram-modarresi@web.de

سایت های حزب و نهادهای

نزدیک به حزب روی اینترنت

www.wpiran.org

www.m-hekmat.com

www.wpibriefing.com

www.jawanan.org

www.marxsociety.com

www.rowzane.com

www.medusa2000.com

www.hambastegi.org

www.childrenfirstinternational.org

www.iwsolidarity.com

www.kvwpiran.org

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!